

Most már a második hete, hogy sajnos nem mehetek ministrálni. Nagyon szomorú vagyok, hogy a templomokban a papbácsi nem tud misézni. Szüleimmel itthonról nézzük minden vasárnap és hétköznap a miseközvetítést. Először nagyon furcsa volt, hogy otthon letérdelünk, túl kényelmesnek éreztem. A következő vasárnapra a nappaliban elkészítettük a kis házi szentélyünket, a testvéreimmel az íróasztalunkat is átrendeztük. Most már nagyon meghitt, családias a misehallgatás. Napközben , ha kicsit elkeseredek , elfáradok a sok tanulásban elmondok egy fohászt és könnyebb a lekemnek. Bízom az Úrban , hogy hamar vége lesz a járványnak, és mielőbb újra a templomban szolgálhatok az Úrnak.